

LAM Tudományos tallózó

Satinok alkalmazásakor javul a tüdőallograftok funkciója és túlélése

Am J Respir Crit Care Med 2003;167(9):1271-8.

Sok, gyakran alkalmazott gyógyszer fejthet ki olyan kedvező vagy káros hatást, ami nem áll összefüggésben feltételezett elsődleges hatásmechanizmusával. A statinokat széles körben alkalmazzák a koleszterinszint csökkentésére, miközben a lipidanyagcsere befolyásolása mellett egyéb, így immunmoduláló hatással is rendelkeznek.

A szerzők összehasonlították a statinokkal kezelt, tüdőtranszplantációban részesült betegek prognózisát az ilyen szert nem kapott kontrollcsoporttal. Megfigyelésük szerint a statinnal kezelt csoportjában feltűnően csökkent az akut rejekciós epizódok száma és az obliteratív bronchiolitis előfordulása.

Véletlen besorolásos, kontrollcsoportos vizsgálat nélkül nem lehet megmondani, hogy ez a jelenség a statinok hatásával magyarázható-e vagy véletlen egybeesésről van szó. Az adatok erőssége azonban mindenképpen indokolja a megfelelő, kontrollcsoportos vizsgálat elvégzését. Ha a vizsgálat pozitív eredménnyel zárul, akkor tovább kell vizsgálni a háttérben álló mechanizmust, hogy specifikusabb gyógyszert tudjunk előállítani a rejekciós epizódok és az obliteratív bronchiolitis megelőzésére.

Az étrendnek és az életmód egyéb tényezőinek összefüggése a túlzottan aktív húgyhólyaggal és a stresszinkontinenciával: longitudinális vizsgálat nők körében

BJU Int 2003;92(1):69-77.

Korábbi vizsgálatok eredményei alapján összefüggést feltételeztek az életmód egyes tényezői és a vizeletinkontinencia tünetei között, de azok oki szerepét még nem bizonyították. A szerzők az étrendnek és az életmód egyéb tényezőinek a hatását vizsgálták a túlzottan aktív húgyhólyag és a stresszinkontinencia incidenciájára nők esetében. A prospektív kohorsz-vizsgálatba 40 éves és ennél idősebb nőket választottak véletlen besorolással. Postai kérdőív útján 7046 nőtől gyűjtöttek alapadatokat a vizeleti panaszokról, az étrendről és az életmódról. A vizeleti panaszokra vonatkozó, egy év múlva postán kiküldött ellenőrző kérdésekre 6424 választ kaptak. Logisztikus regresszióval értékelték az ételek és italok fogyasztásának, valamint az életmód egyéb tényezőinek összefüggését a túlzottan aktív húgyhólyag és a stresszinkontinencia incidenciájával.

A túlzottan aktív húgyhólyag kialakulásának többváltozós modellje szerint szignifikánsan nagyobb kockázattal jár az elhízás, a dohányzás és a szénsavas italok fogyasztása, csökkenti viszont a kockázatot a zöldségek, a kenyér és a csirkehús fogyasztása. Az elhízás és

a szénsavas italok fogyasztása a stresszinkontinencia kialakulása szempontjából is jelentős kockázati tényezőnek bizonyult, míg a kenyér fogyasztása kisebb kockázattal járt.

A szerzők megerősítették az inkontinenciával összefüggő húgyhólyag-működési zavarokban az ok-okozati összefüggést az elhízással, a dohányzással és a szénsavas italok fogyasztásával, és további összefüggést feltételeztek egyéb táplálkozási szokásokkal. A betegség megelőzésében és kezelésében jelentős szerepe lehet az életmód megváltoztatásának is.

A salbutamol és az ipratropium bromid hatásának összehasonlítása a krónikus obstruktív tüdőbetegségben szenvedő betegek tartós terhelhetőségére

Chest 2003;123(6):1810-16.

Az inhalációs bronchodilatátorok jelentik már sok éve a gyógyszeres kezelés gerincét stabil állapotú, krónikus obstruktív tüdőbetegségben (COPD) szenvedők esetében. Mivel a bronchodilatatio β_2 -agonistákkal és antikolinerg szerekkel is megvalósítható, a légúti szűkület javulása nem jár mindig együtt az életminőség szignifikáns javulásával. Ezért az életminőség közvetlen jellemzői, például a terhelési kapacitás és a dyspnoe váltak a fő terápiás célpontokká a COPD-ben szenvedő betegeknél.

Ebben a vizsgálatban 400 μg salbutamolt, 800 μg ipratropium bromidot vagy placebót adtak stabil állapotú, COPD-ben szenvedő több mint 60 betegnek. Ezt követően végezték el a kerékpár-ergometriás vizsgálatot. Mindkét gyógyszer hatására szignifikánsan, 15, illetve 14%-kal nőtt az állóképesség. Hasonló mértékben csökkent a dyspnoe mértéke. A legfontosabb információ, hogy a salbutamol és ipratropium alkalmazásakor csak gyengén szignifikáns (vagy semmilyen) összefüggést mutattak ki a forszírozott kilégzési másodperctérfogat és az állóképesség változása, a maximális oxigénfelvétel, valamint a maximális percventiláció között.

Egyértelmű, hogy mindkét gyógyszer javítja a terhelési kapacitást és csökkenti a dyspnoét COPD-ben. Az egyes bronchodilatátorok azonban betegenként változó módon befolyásolják a terhelési kapacitást, és ez nem mutatható ki a légúti szűkület általában mért jellemzőivel, tehát a két gyógyszer eltérő hatásáért összetett mechanizmust feltételeznek. Más szóval, egyrészt továbbra is nyugodtan felírhatjuk ezeket a gyógyszereket azoknak a betegeknek is, akik esetében nem látunk látványos bronchodilatatiót, mert a gyógyszer más módon hasznos lehet a számukra. Másrészt ez felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a gyógyszeres kezelés megkezdésekor rendelkezésre kellene állni a rendelőkben a terhelési kapacitást mérő eszközöknek.